

Barry Sheppard: Trumpismens uppkomst

[Ur den australiensiska vänstertidningen [Links](#), 6 januari 2017. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Ett särdrag under den senaste valkampanjen var de djupa sprickorna i både det Demokratiska och Republikanska partiet, samtidigt som det var ett dödläge i kongressen mellan dessa kapitalismens tvillingpartier. Dessutom är landet splittrad om rasfrågor, ekonomin och många andra frågor.

Det bör också påpekas att det inte finns och heller inte fanns något proletärt massparti som kunde förespråka ett alternativ.

Donald Trump dök upp och valdes sedan som en stark man som skulle ta över och ordna saker och ting, även om det i många frågor är en öppen fråga hur han ska göra det.

Bakgrunden till denna oordning inom den härskande klassens politik är den stora recessionen, med räddningsaktioner för finansinstitutioner och bilindustrin, samtidigt som arbetarmassorna drabbades av hög arbetslöshet, utmätning av bostäder, lönesänkningar, etc. Under den långsamma återhämtning som skedde under de påföljande åtta åren steg vinsterna medan arbetarklassens levnadsstandard inte ökade. 95% av hushållen ligger fortfarande under de inkomstnivåer de hade 2007. Ojämligheten vad gäller välstånd och inkomster har ökat.

Denna åttaårsperiod sammanföll med Obamaregeringens år. Regeringen gjorde under dessa år inte mycket för att motverka denna verklighet. När republikanerna återtog kontrollen över representanthuset 2010 och svängde kraftigt åt höger, så drogs demokraterna också åt höger, om än inte lika långt, och gick med på stora budgetnedskärningar på det sociala området.

Kandidater mot etablissemangen

De demokratiska och republikanska etablissemangen fäste nästan inget avseende vid den allt större förtvivlan och ilskan inom hela arbetarklassen, både bland svarta, vita, latinos, och så vidare.

Många inom medelklassen var rädda för att tvingas ner i arbetarklassen eller upptäckte att de redan befann sig där. De två kandidater som ställde upp mot etablissemangen, demokraten Bernie Sanders och republikanen Donald Trump, utnyttjade denna ilska.

Demagogen Donald Trump lovade – men gav få faktiska förslag – att ta tillbaka välbetalda jobb,

och skyllde på andra länder, i synnerhet Kina och Mexiko, för det faktum att USA-baserade företag lade ut arbetsintensiva delar av sin produktion till länder där lönerna var väldigt låga. Han lovade högtidligt att använda tullar för att motverka detta. Han kopplade ihop sin nationalistiska hållning med att på ett rasistiskt sätt göra svarta, latinos och invandrare till syndabockar för att man hade förlorat vita arbetarklassjobb.

Under det republikanska partiets primärvalskampanj och debatter krossade Trump sina motståndare från det republikanska etablissemanget med ärekränkningar och förolämpningar som saknar motstycke. Huvudargumentet, som han upprepade gång på gång, var att en stark man borde ta över regeringen och ändra på allting, och att han var den mannen till skillnad från sina ”misslyckade” rivaler. Han var kandidaten för ”lag och ordning”, som om han blev vald skulle utnyttja sin makt för att göra om regeringen.

På detta sätt har Trump lagt under sig det republikanska partiet, som nu står i tacksamhetsskuld till honom. De flesta republikanerna i kongressen, med undantag för några få gamla etablissemangsanshänare som gnäller i kulisserna, står så långt till höger att Trump passar utmärkt. Oavsett vilka meningsmotsättningar de må ha med Trump, så överskuggas dessa dessutom av vetskapen att de kommer att stå eller falla med Trump.

Bland demokraterna inskränktes primärvalen snabbt till två kandidater, Hillary Clinton och Bernie Sanders. Clinton var det demokratiska etablissemangets val och ställde upp som det. Sanders ställde upp som motståndare till de 1%, föreslog åtgärder för att ge de arbetande en del lättnader och framställde sig som demokratisk socialist. Hans förslag innefattade att höja minimilönen till 15 dollar i timmen, att ersätta Obamacares beroende av försäkringsbolagen med en nationell sjukförsäkring för alla, inga skolavgifter på statliga gymnasier och universitet, och andra förslag.

Till det demokratiska etablissemangets förvåning slog hans kampanj an bland arbetare och unga, inklusive unga svarta. De flesta unga under 25 formades politiskt under åren efter den stora recessionen. Sanders hade stora och entusiastiska möten till skillnad från Clintons blygsamma tilldragelser. Etablissemanget samlades kring Clinton för att misskreditera Sanders, vilket dokument som har publicerats av Wikileaks visar. Demokraternas traditionella bas bland äldre svarta hjälpte också Clinton.

Sanders förlorade och förde sedan en kampanj för Clinton. Sanders' akilleshäl under och efter sin kampanj var att han stödde Demokratiska partiet och försökte reformera det istället för att bygga ett nytt (socialdemokratiskt) parti mot detta den härskande kapitalistklassens bålverk.

Under kampanjen efter partikonventen bedömdes både Clinton och Trump negativt av en majoritet inom befolkningen. Trump framställde sig som en kandidat som var mot etablissemanget och mot etablissemangets Clinton. Även om Clinton fick flest röster bland folket så vann Trump till sist i väljarkollegiet och trädde efter sin seger fram som den starke man som skulle göra om regeringen.

Trumps bas

Trumps bas fanns bland öppet rasistiska delar inom de vita medel- och arbetarklasserna. De slöt upp bakom hans rasistiska angrepp på mexikaner och latinamerikanska invandrare, hans hot att ta itu med Black Lives Matter och svarta bostadsområden i allmänhet med hjälp av ännu mer polisockupationer och förtryck, hans förslag att hindra muslimer att komma in i landet och skapa en bevakningslista över alla muslimer som bor i landet, inklusive medborgare, och hans underförstådda antisemitism.

Hans angrepp på kvinnor på grund av deras utseende och hans försvar av sitt öppna skryt om sexuella övergrepp hyllades också.

Varenda påhopp längs dessa linjer under hans möten, som blev stora, hälsades med höga hurrarop

och talkörer, och det gjorde även hans underblåsande av våld mot alla närvarande motdemonstranter. Hans angrepp på Clinton hälsades med höga taktfasta rop, ”Arrester henne! Arrester henne!”

Det är viktigt att påpeka att de öppet rasistiska bara är en minoritet, om än en betydande sådan, bland vita av alla klasser, och en majoritet bland vita i de tidigare slavstaterna (konfederationen). Rötterna till detta är USA:s hela historia, från slaveriets tid till dagens strukturella och institutionella rasism, som Black Lives Matter har riktat ljuset mot.

Sedan 1970-talet har republikanerna till största delen betraktats som de vitas parti.

Inte alla eller ens de flesta som röstade på Trump är öppna rasister. Många hoppas naivt att Trump kommer att tvinga systemet att skaffa tillbaka bra jobb. Men genom att rösta på Trump är de beredda att bortse från hans öppna rasism, kvinnofientlighet och översitteri. Som vita var de också rädda, om än omedvetet, för att tvingas ner i samma situation som färgade.

Trump kan lita till det faktum att republikanerna inte bara kontrollerar kongressens båda kamrar, utan också två tredjedelar av delstaternas lagstiftande församlingar. De sistnämnda genomför redan en del av hans förslag och angriper fackföreningar, rösträtten, kvinnors rättigheter etc., och kommer i och med valet av Trump bara att bli djärvare.

Han ärver också de tidigare demokratiska och republikanska regeringarnas starka stat. NSA:s enorma dataspioneri på alla amerikaner och en stor del av världen ligger nu i hans händer, liksom CIA, FBI och alla möjliga andra organ som NCIS, som har blivit berömt från TV-programmen med samma namn. Under ett halvt sekel har krig varit presidenternas rättighet. Han kommer att vara överbefälhavare för den mest gigantiska militärapparaten som världen någonsin har skådat.

Hur kommer Trumps regim att se ut?

Hans val till ministären och andra poster ger ett smakprov. Men hur valen gjordes är också viktigt.

Under flera veckor kallade han ett stort antal personer till Trump Tower i New York City för privata samtal, enligt uppgift för att överväga ett brett spektrum kandidater och åsikter. Det blev dagliga spekulationer i media om hans avsikter. Han kallade till och med in personer från det republikanska etablissemangen, som Mitt Romney, som hade vägrat att stöda honom under valet. Trots att han hade kallat klimatförändringarna för en kinesisk bluff, så kallade han också in demokraten Al Gore som har framställt sig som förespråkare för behovet att stoppa den globala uppvärmningen.

Många inom etablerade media föll för detta och menade att Trump kanske höll på att ändra sig. Men sanningen är att *alla* som överlade med Trump kröp för honom som tiggare hos en kung eller påve, och de kapitulerade inför honom som lojala undersåtar. Resultatet blev att han blev ännu mer uppriktad som enväldshärskare, som en som kunde rädda eller knäcka dessa tiggare. Vi måste komma ihåg att denna uppvisning ville visa att de utsedda hade valts godtyckligt av Trump, och helt och hållet stod i tacksamhetsskuld till honom.

Med detta sagt är det avslöjande att titta på hans val. Många har påpekat att hans föreslagna ministär till största delen består av miljardärer och mångmiljonärer, som tillsammans äger en bra bit mer än 9,5 miljarder dollar. Nyckelposterna besätts av generaler, bankirer, pampar inom fossilbränsle-sektorn, auktoritära personer och rasister.

Ett val gjordes före valet, av ny vicepresident, Mike Pence. Han tillhör kretsen av extrema vita kristna evangelister, som för första gången har en av sina egna i Vita huset, även om han går hem till en annan bostad på kvällen. Som kongressman var han mot federal finansiering av behandling av HIV, om inte regeringen också finansierade program mot samkönade relationer, och han gick mot att tillåta homosexuella inom militären. Han sa: ”Jag längtar till den dag då Roe vs Wade [som legaliserade aborter] kastas på historiens skräphög.” Som guvernör i Indiana skrev han under en av

de mest restriktiva abortfientliga lagarna i USA. Han är också mot invandring, stöder kristna skolor mot offentliga skolor, är klimatförnekare, och så vidare.

Här är en kort sammanfattning av några av Trumps val (och mycket mer finns att säga):

- Jeff Sessions, en rasist från Alabama, som Trump valt till statsåklagare, kommer att bli den som ska upprätthålla inhemsk ”lag och ordning” åt Trump. Precis som Trump stöder han polisen mot Black Lives Matter, han stöder ”Kriget mot drogerna” och massarresteringar, och kommer att vara tuff mot invandrare. Han kan använda sin post för att slå ner på oliktankande.
- Sessions kommer att kompletteras av valet till Homeland Security, den pensionerade generalen John Kelly. Han kommer att hjälpa Trump att genomföra massdeporteringar, och tillsammans med Trump anklagar han invandrare för att föra in droger och vara terrorister.
- Steve Bannon kommer att vara Trumps viktigaste rådgivare. Han är känd som tidigare ägare av *Breitbart News*, som han själv påstod vara en röst för ”alternativa högern” – ett annat namn för vit överhöghet. Men det är inte lika välkänt att han förespråkar en auktoritär president.
- Hans nationella säkerhetsrådgivare kommer att vara den pensionerade generallöjtnanten Michael Flynn, som angriper islam som religion, säger att ”skräck för muslimer” är ”rationell”, hävdar att Iran är det största hotet mot USA, säger att sharialagar breder ut sig i USA, etc.
- Den som utsetts till Trumps försvars- [krigs-] minister är den pensionerade generalen ”Mad Dog” James Mattis, som var huvudbefälhavare under USA:s krig mot Afghanistan och Irak som ödelade båda länderna. Han är känd för att ha ”skämtat” om att det var ”kul” att döda afghaner som gjorde motstånd mot USA:s invasion.
- Till chefer för finans- och handelsdepartementen har Trump valt Steven Munchin och Wilbur Ross, miljardärer och förvaltare av hedgefonder som har gjort enorma vinster genom utmätning av lån under den stora recessionen.
- Till utrikesminister föreslår Trump Exxons VD, Rex Tillerson, (diskret) klimatförnekare, vars internationella kunskaper inskränker sig till Exxons enorma tillgångar över hela världen, som han kommer att utnyttja sin ställning för att gynna.

Han har gjort en rad nomineringar till ledande organ vars syfte är att försvaga eller förstöra dessa organ. De innefattar:

- Ryan Zinke som inrikesminister, med ansvar för att sköta landets offentliga marker och vatten. Han är före detta befälhavare i Navy SEAL,* och som kongressman för Montana föreslog han betydligt minskat skydd för offentliga marker och vatten.
- Rick Perry som energiminister. Han har föreslagit att departementet (och även myndigheten för miljöskydd) ska avskaffas. Han är före detta guvernör i Texas med nära band till jättarna inom fossilbränslesektorn. En klimatförnekare.
- Andrew Pudzer som arbetsminister. Han är ledare för en stor snabbmatskedja, är mot fackföreningar, mot minimilöner och all reglering av industrin och är känd för att ha angripit arbetsdepartementet (som han kommer att leda) för att vara alltför arbetarvänligt. Det finns inget ”arbetar-” med honom.
- Scott Pruitt till myndigheten för miljöskydd. Han är nära allierad med fossilbränslesektorns

* Amerikanska flottans attackdykare och specialförband – öa.

moguler, avvisar den etablerade forskningen om klimatförändringar och har byggt sin karriär på att bekämpa miljöregleringar. Trump säger att myndigheten ”alltför länge” har ”gjort av med skattedollar på en okontrollerad energifientlig agenda som har förstört miljontals arbetaren”, och att Pruitt ”kommer att vända denna trend”.

- Ben Carson till bostadsdepartementet. Denna miljonär är en neurokirurg som inte vet något om bostäder. Han är mot program för att hjälpa husägare, i synnerhet de med låga inkomster. Han tycker överhuvudtaget att låginkomsttagarnas problem är deras eget fel.
- Betsy DeVos som utbildningsminister. Hon är mot offentliga skolor och stöder privatiseringar, stöder privata kristna skolor och drev denna fråga i Michigan. Hon är också från en familj av miljardärer, och hennes bror Erik Prince var en av grundarna av Blackwater, en ökad armé av legosoldater som den amerikanska militären har anlitat för att genomföra en smutsig taktik och mord i Irak.
- Tom Rice, representant från Georgia, som chef för hälsovårdsdepartementet. Han genomförde ett korståg mot Obamacare (och sa att det var socialiserad medicin) och kommer att hjälpa till att riva ner den och ersätta den med något ännu värre.

Detta är några av de personer som Trump har omgett sig med. Han kommer att kräva det de står för. Hur långt han kommer att nå med det kommer att avgöras av vad han möter för motstånd.

Det Trump helt säkert kommer att göra

Först och främst kommer han att vara en president för ”lag och ordning”. Han kommer att öka polisens makt för att sätta munkavle på bostadsområden för svarta och latinos. Det kommer inte längre att finnas någon federal övervakning av polisvåldet i dessa bostadsområden (det är redan svagt). ”Kriget mot drogerna” och massarresteringarna kommer inte att minska, de kommer istället att öka. De privata fängelsebolagens aktier steg direkt efter valet av Trump. Polisen kommer att militariseras ännu mer.

Han kommer att öka den redan massiva gränskontrollen mot Mexiko, men inte mot Kanada. De massiva deporteringarna under Chefsdeporterare Obama kommer att öka betydligt.

Militärutgifterna kommer att öka avsevärt. USA:s kärnvapenarsenal, som Obama redan har ”moderniserat” till en kostnad av omkring 1 biljon dollar, kommer att utökas.

Under en eller annan beteckning kommer han att hindra de flesta muslimer från att invandra till USA, inklusive miljontals desperata flyktingar från Washingtons krig mot arabländer.

De rika kommer säkert att få stora skattesänkningar. Han kommer att minska regleringen av finansbolagen. Regleringen av olja, kol och naturgas kommer att avskaffas eller göras obetydlig (det är det verkliga innehållet i Trumps klimatförnekande), liksom reglerna för andra industrier, inklusive banker och andra finansföretag. Efter valet steg börserna snabbt i väntan på detta.

Han och den republikanska kongressen kommer att avskaffa Obamacare, men det är osäkert vad de kommer att ersätta den med. Trump och de republikanska politikerna är rädda för en motreaktion om alltför många ställs inför att förlora sin sjukvårdsförsäkring eller snabba kostnadsökningar.

Trump kommer att utse en kandidat till Högsta domstolen som kommer att rösta för att avskaffa Roe vs Wade, som gjorde aborter lagliga, och stöda Trump om han stöter på juridiska problem, vilket är troligt. Delstaterna kommer att uppmuntras att genomföra fler begränsningar av aborträtten.

Det han troligen kommer att göra

Utöver ökade militärutgifter planerar han stora infrastrukturprojekt. Även denna framtidsutsikt har varit en faktor för börsuppgången. Men han lägger fram motsägelsefulla förslag på hur detta ska finansieras, och den republikanska kongressen har varit motvillig att stöda finansiering av sådana projekt.

Utöver att stöda Trumps energiförslag kommer miljöskyddsmyndigheten att skära ner på andra miljöförordningar, och troligen göra myndigheten mindre relevant. Troligen kommer miljöskyddet för arbetare att drabbas.

Han kommer troligen att öka importtullarna, speciellt riktade mot Kina. Affärerna med Ryssland kommer troligen att förbättras. Men han kommer att följa en övergripande protektionistisk och ekonomiskt nationalistisk dagordning.

Under hela sin kampanj har han angripit etablerade media som ”avskum” eller ännu värre. Han kommer att fortsätta att göra det för att försöka tämja de viktigaste media, så som han hittills har lyckats göra. Han kommer att hålla få presskonferenser och kommer att fortsätta att använda Twitter och andra sätt att förbigå journalisterna. Han vill ändra lagarna om ärekränkning för att göra det lättare att stämma individer och press som ”förtalar” offentliga personer som honom själv, något som är svårt att göra idag.

Han kommer att angripa demokratiska rättigheter i allmänhet, något som redan är på gång i de republikanskt kontrollerade staterna. Hur detta kommer att fungera återstår att se, men vi kan förvänta oss fler restriktioner av församlings- och demonstrationsrätten och mer polisvåld mot sådana demonstrationer.

Vad gäller utrikespolitiken återstår mycket att se. Kandidaten till posten som utrikesminister, Tillerson, är vän med den konservativa och auktoritära ryska presidenten, Vladimir Putin. Trumps löften under sin kampanj att skära ner på NATO kan glömmas bort – eller inte.

Trump's löften att starta ett handelskrig mot Kina stärktes när han nominerade Peter Navaro som handelsguru i Vita huset. Navaro är känd för extrema åsikter angående handeln med Kina, åsikter som med *Financial Times*' ord innebär att ”riva sönder regelboken” om ”världens viktigaste bilaterala ekonomiska relationer”. Det kan leda till en allt djupare spricka mellan Kina och USA på alla områden.

Vi vet definitivt att Trumps utnämning av David Freidman som ambassadör i Israel rycker bort Washingtons fikonlöv, en ”tvåstatslösning”. Freidman har nära band till israeliska bosättare på Västbanken, är mot en palestinsk stat – till och med en vars gränser och utrikespolitik kontrolleras av Israel och inte har några väpnade trupper, som Washingtons förslag till en palestinsk ”stat” säger. Han är för att annektera Västbanken. Trump säger att han ska flytta den amerikanska ambassaden från Tel Aviv till Jerusalem och stadfästa de israeliska anspråken på hela staden.

Inte att undra på att den israeliska premiärministern Benjamin Netanyahu ser fram mot att ”arbeta med” Trump och har satt full fart med nya bosättningar.

Vilken karaktär kommer den nya Trumpregimen att ha?

Vissa inom den liberala vänstern och en del socialister har pekat på Trumps rasism, kvinnofiendlighet, auktoritära sätt, demagogiska påståenden att han stöder arbetarna och antidemokratiska åsikter för att hävda att han är fascist.

Det är helt fel. Fascismen utgör en organiserad och beväpnad massrörelse som är beredd att kämpa mot arbetarrörelsen (partier och fackföreningar) på gatorna innan den tar makten, krossa den med massvåld efter maktövertagandet, och upprätta en totalitär stat för att göra det. Den härskande

kapitalistklassen tar inte till extrema åtgärder om inte arbetarklassen hotar dess makt. Det finns inget sådant hot i USA för närvarande, minst sagt.

Fascismen är allvarliga saker och att använda detta begrepp obetänksamt är att bagatellisera det. När Trotskij varnade den tyska arbetarrörelsen för faran med den uppåtstigande nazismen, sa han att den tyska fascismen, som grundade sig på en mer utvecklad ekonomi, skulle få den italienska fascismen att se ut som en tebjudning. En amerikansk fascism skulle överskugga hitlerismen.

Det är sant att vita nationalistiska grupper med fascistiskt tänkande anslöt sig till Trumps kampanj. De skryter öppet med att han har gjort deras budskap mer accepterat, och att de som ett resultat av det har vuxit. Men de är fortfarande små och splittrade, och klarar inte att enas bakom en ledare. Utnämningen av Bannon är huvudsakligen av betydelse genom att han kommer att vara Trumps viktigaste rådgivare, men det är också ett ben som han kastar till den ”alternativa högern”.

Hur ska man då karakterisera fenomenet Trump? Det är i detta avseende av värde att påminna om Marx’ analys av Louis Bonapartes regim, som tog över makten efter en väpnad kupp i Frankrike 1851, satte punkt för 1848 års revolution och upprättade en diktatur som varade i två decennier. Marx citerade Victor Hugo, som karakteriserade Louis som Napoleon den lille. I jämförelse med sin berömda farbror var Louis en medelmåtta, som Trump. Marx kallade Louis för en ”andefattig nolla”.

Hur kom då Louis till makten? Bakgrunden var att de borgerliga partierna grälade, och deras interna fraktioner lyckades inte bli tillräckligt ense för att kunna härska på ett effektivt sätt. Dessutom var arbetarrörelsen på tillbakagång efter att ha lidit ett allvarligt nederlag. Det uppstod ett maktvakuum som Louis hoppade in i och lovade att bli den starke man som skulle ta hand om allt och ordna upp saker och ting.

Louis utlovade massiva program av offentliga arbeten för att utveckla industrin, som Trump. Han var personligt korrumperad, som Trump, och det finns ingen tvekan om att Trump kommer att utnyttja sin ställning för att fylla sina och sina barns och även sina kapitalistkompisars fickor, precis som Louis. Louis hade stöd från polisen – nästan samtliga polisförbund (felaktigt kallade fackföreningar) i USA stödde Trump, liksom en stor del av de väpnade styrkornas officerarkast.

Louis hade nära band till den kriminella världen. Trump och hans far var fastighetshajar i New York med nära band till den organiserade brottsligheten, som nästan var nödvändigt för mäklare i staden.

Inga historiska paralleller är perfekta och USA 2016-2017 är inte Frankrike 1851. Men det finns uppenbara likheter med medelmåttan Trumps uppgång. Han har ännu inte tagit hela makten i sina händer med en borgerligt demokratisk fasad som Louis hade, och han kanske aldrig kommer att göra det. Just nu är han mer lik den sluga taktiker som Louis var som president innan sin kupp. Jag skulle beteckna dagens Trump som att sträva mot att bli Bonaparte.

Men på ett sätt skiljer sig situationen i dagens USA avsevärt från den i Frankrike 1851, och gör en auktoritär president Trump – som vi kommer att få – mycket farligare än Louis Bonapartes styre. Det är USA:s makt i världen och den amerikanska kapitalistklassens ekonomiska, militära och politiska styrka jämfört med Frankrikes på den tiden. Faran kommer att bli ännu större om Trump befäster ett bonapartismliknande styre kring sin person.

Vad kan hindra honom från att förverkliga denna ambition? Louis kom till makten på en våg av ekonomisk uppgång, under perioden efter att man hade hittat stora guldfyndigheter i Kalifornien och Australien. Han började tappa stöd när denna välståndperiod tog slut och han störtades när Tyskland besegrade hans arméer under det fransk-tyska kriget 1870, som ledde till Pariskommunen.

Det ser ut som om Trump kommer att ärva en ekonomi med blygsam tillväxt. Hursomhelst kommer han att få en ”smekmånad” där han kommer att dra nytta av tvivelsmål om han eventuellt ska förbättra arbetarnas liv. Men med erfarenheterna från den stora recessionen och de senaste åtta åren

och situationen i världsekonomin är det sannolikt att det kommer att komma en ny kris under Trumps regering. Arbetarna som röstade på honom kan som ett resultat av det känna sig förrådda, vilket kommer att minska hans stöd.

Kommer delar av den härskande klassen att ilska till av hans troligtvis våghalsiga politik, och gå mot honom vid någon tidpunkt?

Den organiserade arbetarklassen är svag till antal, styrka och ledning men kommer förhoppningsvis inte att lita till demokraterna utan till sin egen styrka för att gå mot Trumps och republikanernas fortsatta angrepp på fackföreningarna. Det kommer inte att bli lätt för Trump att genomföra sina planerade angrepp på två stora och i huvudsak proletära befolkningar, afroamerikaner och latinos, som sannolikt kommer att göra motstånd. Kvinnor, infödda amerikaner, miljöaktivister, medborgarrättskämpar och andra kommer att göra motstånd. Det är dessa krafter vi måste lita till.